

Margit remegett.
Látta didergő, éhes kis hugát...
... S sápadtan, révedezve
Kinyújtotta kezét.
Sírás volt, mely ajkán kélt, a beszéd,
A hangja remegett:
„Add ide... hamar.... Add a kenyeret!”

És aztán, aztán – elvitte haza...

És míg puha, meleg takaró födte
Kicsiny hugának gyöngé tagjait,
S gügyögő szája mosolyogva ette
A puha kalács hófalatjait:
Margit csak nézte a lobogó lángot,
Mit ő teremtett...
A fényt, mosolyt és meleget –
Az ő műve e jó, meleg szoba –
S a könnye megeredt.
– Ama köny, mely ha egyszer felszakad:
Nem apad el soha...

(Jövendő, 1905. július 23. 30. sz. 21–24.)

Balla Maris

SZABOLCSKA MIHÁLY⁶

Utcán, téren, virágot árult,
Illett rá karton kék ruhája.
„Be szép lány lesz – mondták – belőle,
Tizenhét esztendőskorára!”

⁶ Költő, református lelkész (1861–1930).

Lett is belőle szép, sugár lány,
Kis városunk legszebb virága:
S amerre járt, virágot árult
Divatos, szép selyemruhába.

Az anyjának más vett koporsót,
S ő egyre úgy járt, mint a páva...
Úgy is fogták ki a Tiszából:
Divatos, szép selyemruhába!

(1898. In Szabolcska Mihály: Költemények. Budapest, 1905. 58.)

A budapesti éjszakák társadalma. A lélek-kufár

SALLÓ [SALGÓ F. LÁSZLÓ]

A Király utca egyik kis mellékutcájában van egy cukrászda. Fiatal diákgyerek, varrólánykák a vendégei, akik be-betérnek néhány habos-szeletre, vagy uzsonna-kávéra. [...]

Egy nap új vendége lett a cukrászdának, vagy inkább Marisnak. Mert nem annyira a sütemények miatt jött, mint inkább őmiatta. Egy fekete ruhás, tisztos külsejű matróna. Egy olyan idősebb úrhölgy, akinek csak a külseje tisztos, de alapjában véve megérett arra, hogy a régi boszorkánypörök hősnője gyanánt elevenen megsüssék. Egyik típusa eme koros hölgy Budapest szerelmi világának, aki áldozatokat szállít a sokpénzű, áldozatkész uraknak.

Hát egy ilyen lélek-kufár környékezte meg Marist.

Nyájas érdeklődéssel faggatta ki magánviszonyai felől, amíg megtudta mindazt, amit tudni akart. S ez mind az ő malmára hajtotta a vizet. Maris magánviszonyai olyanok voltak, mint a legtöbb hasonlókorú lányé. Szülei vidéken élnek, ő egy távoli rokonánál lakik itt Pesten. A cukrászdában van reggel hét órától este fél tízig egyfolytában. S kap ezért tizenöt forintot havonta és kosztot.